

на умирация родопски герой Дѣлю войвода.

Полезенъ за всички, безъ разлика на вѣра и народностъ, на Дѣля била отдадена при смъртта заслужена почитъ и отъ агитѣ, при които той нѣкога служилъ.

Не се знае, кжде почиватъ останкитѣ на Дѣлю войвода. Едни разправятъ, че тѣлото му било отнесено отъ самитѣ бѣове, а други, че билъ погребанъ тайно нѣкжде отъ двама негови вѣрни другари.

Докато изъ цѣлия пжтъ до Златоградъ срѣщате само имена на изчезнали черковища, на забравени об-

роци и манастирища, тукъ въ града веднага се изпрѣчва предъ васъ висока каменна ограда, която прикрива грамадна по размѣри стара църква. Това е „св. Богородица“, съградена презъ 1834 г. По иконостаса на църк-

Златоградъ — църквата св. Богородица.

вата се редятъ все хубави икони отъ онова време, но особено впечатление прави иконата на св. Богородица, която носи сжщо дата 1834 г., подарена отъ нѣкой си Райчо Петровъ отъ Пашмакли (Смолянъ).

Златоградъ крие въ себе си и друга великолепна църква. Въ българската махала се издига голѣмата каменна засводена църква св. Георги, построена презъ 1871 г. отъ майсторъ Георги отъ Македония. Забележителни сж иконитѣ въ тази църква, изписани повечето отъ известния на времето зографъ Несторъ Трайковичъ Дебралията презъ годинитѣ 1872—1877. Отъ този нашъ